

pplk. JUDr. Josef Hrudka  
pplk. JUDr. Martin Bohman  
Katedra teorie policejné bezpečnostních činností  
Fakulta bezpečnostně právní PA ČR

## **Zkouška spolehlivosti – nové oprávnění Inspekce?!**

### **Úvod**

V současné době byl předložen vládě České republiky návrh zákona o Policii České republiky (dále jen ČR). Tento návrh již prošel resortním a mezi-resortním připomínkovým řízením a 25.2.2008 byl předložen legislativní radě vlády. Součástí tohoto zákona je kromě jeho první části týkající se Policie ČR i část druhá upravující legislativní zakotvení postavení, působnosti a oprávnění Inspekce ministra vnitra (nově Inspekce policie).

V návrhu zákona je ponechána Inspekce policie (dále jen Inspekce) ve strukturách Ministerstva vnitra a to zejména s praktických a ekonomických důvodů. Ředitel Inspekce bude jmenovaný vládou na návrh ministra po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny, na funkční období 4 let. Příslušníci Inspekce budou i nadále policisty povolány k plnění úkolů ministerstva. Působnost Inspekce by měla být rozšířena i na zaměstnance policie, kteří v souladu policejní reformou a s reflexí moderních tendencí v policejní práci by měly plnit některé její úkoly. Hlavním úkolem Inspekce by mělo být vyhledávat, odhalovat, prověřovat a nově i vyšetřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je policista nebo zaměstnanec policie, a zjišťovat pachatele v rozsahu stanoveném trestním řádem. Inspekce by měla být podrobena kontrole ze strany Poslanecké sněmovny, která k tomu účelu zřídí kontrolní orgán skládající z 5 poslanců výboru určeného Poslaneckou sněmovnou.

Toto legislativní řešení je částečným řešením stávající situace a mělo by být účinné spolu s navrhovaným zákonem o Policii ČR v prvním možném a reálném termínu tedy k 1.1. 2009. Po zhodnocení všech požadavků kladených na orgán vnější kontroly policie, jak ze strany veřejnosti, tak ze strany závazků vyplývajících pro ČR z mezinárodních úmluv o lidských právech, týkající se zejména míry jeho nezávislosti, je však třeba konstatovat, že i stávající řešení je řešením dočasným. Finálním řešením, splňujícím všechny požadavky kladenými na tento orgán vnější kontroly, by se mělo stát zřízení Generální Inspekce (v roce 2012), která bude koncipována jako samostatný bezpečnostní sbor s působností na příslušníky všech bezpečnostních sborů. Předložení návrhu zřizovacího zákona o Generální Inspekci vládě, bude vládním usnesením uloženo do 31.12.2008.

### **Zkouška spolehlivosti**

V souladu se snahou zvýšit účinnost vnější kontroly policie návrh zákona svěřuje inspektorům nová oprávnění. Za průlomové, a za oprávnění přinejmenším hodné zmínky, lze označit oprávnění k provádění zkoušky odolnosti protiprávnímu jednání, a to vůči policistům a zaměstnancům policie (tzv. zkouška spolehlivosti).

„Zkouška spolehlivosti spočívá zejména v navození zdání protiprávního jednání, proti jehož pachateli je policista nebo zaměstnanec podle zákona povinen zakročit, anebo jiné situace, kterou je zkoušená osoba povinna řešit. Zkoušku spolehlivosti budou vůči policistům, inspektorům a zaměstnancům provádět pouze inspektoři Inspekce policie.

Možnost použít výsledek testu v trestním řízení vedeném o jednání policisty nebo zaměstnance, kterého se dopustil z důvodu použití testu, není vyloučena. Jednání policisty nebo zaměstnance, vůči němuž byla zkouška použita, však **především** může být důvodem k zahájení úkonů trestního řízení.

Výsledek zkoušky může být rovněž důvodem pro zahájení disciplinárního řízení a za podmínek stanovených zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů může vést až k propuštění ze služebního poměru.

K důsledné ochraně práv je stanovena obligatorně povinnost kromě standardního úředního záznamu, dokumentovat průběh zkoušky obrazovým a zvukovým záznamem. Prováděním testu nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení nebo poškození majetku anebo zdraví policistů nebo jiných osob.

V souladu s obecnými právními zásadami nesmí jednání osoby, která zkoušku vůči policistovi či zaměstnanci provádí, vyvolat úmysl osoby spáchat protiprávní jednání a nesmí jím být ovlivněny přitěžující okolnosti (**provokace je nepřipustná**). Jednání osoby, která zkoušku provádí, musí mít charakter takového jednání, aby zkoušenou osobu nepodněcovalo k realizaci toho, co sama nemá v úmyslu konat.<sup>1</sup>

**Navrhované ustanovení zákona o Policii ČR, § 107 Oprávnění k provádění zkoušky spolehlivosti** (stav podle finálního stanoviska legislativní rady vlády, předkládaný Poslanecké sněmovně)

*„(1) Inspektor je oprávněn k předcházení, zamezování a odhalování protiprávního jednání provést u policisty, zaměstnance policie, inspektora a zaměstnance inspekce (dále jen „zkoušená osoba“) zkoušku spolehlivosti.*

*(2) Zkouška spolehlivosti spočívá v navození zdání situace, kterou je zkoušená osoba povinna řešit.*

*(3) K provedení zkoušky spolehlivosti může inspektor využít pod svým osobním a bezprostředním vedením i jinou osobu s jejím souhlasem.*

*(4) Průběh zkoušky spolehlivosti inspektor dokumentuje obrazovým a zvukovým záznamem a sepíše o něm úřední záznam. Záznam o provedení zkoušky spolehlivosti se v jednom vyhotovení založí do osobního spisu zkoušené osoby.*

*(5) O provedení zkoušky spolehlivosti musí být zkoušená osoba bez zbytečných průtahů prokazatelně informována. To neplatí, pokud by informování ohrozilo plnění úkolů konkrétního trestního řízení nebo plnění úkolu v oblasti kontroly policie. V případě překážky podle věty druhé je zkoušená osoba informována poté, co ohrožení pomine. Po informování má zkoušená osoba právo nahlížet do pořízené dokumentace.*

---

<sup>1</sup> Důvodová zpráva k návrhu zákona o Policii ČR, s. 97.

*(6) Prováděním zkoušky spolehlivosti nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení nebo poškození zdraví osob anebo majetku.*<sup>2</sup>

Pro ilustraci možné praktické aplikace tohoto ustanovení uvádím rozhovor s Ministrem vnitra Ivanem Langerem pro Lidové Noviny (31.8.2007).

### **„Jak to bude fungovat v praxi?**

Například u dopravní policie inspektor při provádění této zkoušky navodí situaci, kterou policista bude muset řešit. Inspektor tedy třeba pojedí příliš vysokou rychlostí, nechá se zastavit a zkontrolovat policistou. Nesmí v žádném případě dělat kroky, kterými by provokoval protiprávní jednání, ale bude sledovat, jakým způsobem policista věc řeší. Jestli standardně, nebo zda přistoupí k tomu, jak se říká: tak jak to vyřešíme, pane řidiči?

### **Není provokací už to, že inspektor záměrně pojedí rychle, aby byl zastaven?**

Nenazýval bych to provokací. Jde jen o vytvoření situace, ve které když ten policista zareaguje standardně, tak se nic neděje. Záleží jen na policistovi či policejním zaměstnanci, zda učiní první krok k protiprávnímu jednání. Omezeno je to tím, že inspektor takovou akci bude moci provést pouze pod osobním dohledem. To znamená, že musí sedět v autě. Může být i na místě spolujezdce. Podmínkou je, že se celá akce dokumentuje obrazově nebo zvukově a musí se o ní sepsat protokol a před takovouto akcí musí sdělit nadřízenému, že jde dělat test spolehlivosti. Nemůže se tedy stávat, že by inspektor vyjel mimo službu, udělal přestupek a pak se to snažil krýt tím, že pracuje na testu.

### **Na koho jiného kromě dopravních policistů by se inspektoři mohli ještě zaměřit?**

Setkáváme se třeba s řadou fiktivních sňatků cizinců za účelem získání občanství či trvalého pobytu. Mezi další cílovou skupinou by tak nepochybně mohly být i řady cizinecké pohraniční policie. Z logiky věci by takové testy dělaly pod vedením inspektora jiné osoby. Žádaly by o trvalý pobyt nebo něco takového. A šly by do služeben, kde mají indikováno, že se tam zákon překračuje.

### **Jinými slovy inspektoři budou proto najímat třeba Ukrajince?**

Ano, i tak se to dá říct. Ukrajince, Vietnamce. Toto je jiný druh té situace. Občan České republiky nebude žádat o povolení k pobytu.

### **Kdy by všechny jmenované změny měly začít platit?**

Návrh zákona má být připraven pro vládu do konce roku. Souvisí to s reformou policie a jde o součást zákona, který řeší řadu jiných věcí, třeba rozsah působnosti policie, zbavení se některých agend, co policista nesmí, co policista musí. Takže do vlády to jde na konci roku. Pak následuje legislativní proces a obecně to zapadá do reformy, která by v legislativní podobě měla nabýt účinnosti k lednu 2009.<sup>3</sup>

<sup>2</sup> Návrh zákona o Policii ČR, stav podle stanoviska legislativní rady vlády („čistopis pro sněmovnu“), s. 41.

<sup>3</sup> <http://www.langer.cz/public/>, rozhovor s Ministrem vnitra Ivanem Langerem pro Lidové Noviny (31.8.2007).

## **Připomínky ze strany dotčených subjektů k navrhovanému zákonnému ustanovení „zkouška spolehlivosti“ zákona o Policii ČR (a o Inspekci policie)**

Navrhované ustanovení zákona o Policii ČR bylo poměrně bouřlivě připomínkováno v meziresortním připomínkovém řízení zejména ze strany Ministerstva spravedlnosti (dále jen MS). Ve verzi předložené k tomuto řízení byl text navrhovaného zákonného ustanovení věcně identický, navíc obsahoval pouze tento odstavec (§ 106/8):

„Jednání zkoušené osoby během zkoušky spolehlivosti může být důvodem k zahájení trestního řízení, zahájení řízení o kázeňském přestupku nebo o jednání, které má znaky správního deliktu, anebo o správním deliktu.“<sup>4</sup>

**Připomínka ze strany Ministerstva spravedlnosti k § 102 a 106** spočívala zejména v tom, že:

„...v uvedených ustanoveních se inspektorovi dává oprávnění provádět zkoušku spolehlivosti, aniž by ustanovení jasně vymezovalo, co se takovou zkouškou rozumí. Odstavec 2 obsahuje poměrně neurčité vymezení, že půjde o navození zdání situace, kterou je zkoušená osoba povinná řešit.

Zásadní pochybnosti vzbuzuje ustanovení odstavce 8, ve kterém je uváděno, že jednání osoby během zkoušky spolehlivosti může být důvodem pro zahájení trestního řízení, řízení o kázeňském přestupku nebo jednání, které má znaky správního deliktu (zde je namíste uvést, že jednání má znaky přestupku, neboť jiný správní delikt nepřichází v úvahu). Zákon o Policii ČR a o Inspekci policie nemůže žádným způsobem předjímat či deklarovat, že k takovému řízení dojde. To bude vždy věcí posouzení daného orgánu příslušného k vedení řízení. Pokud jde o trestní řízení, podle našeho názoru je vyloučeno, aby zkoušená osoba byla odsouzena za trestný čin, který by v rámci zkoušky spolehlivosti spáchala. Z judikatury týkající se provokace vyplývá, že v případě zkoušky spolehlivosti zřejmě obvykle dojde k překročení přípustných mezí ingerence státu do průběhu děje, kromě toho se tak bude dít mimo rámec striktně vymezených postupů podle trestního řádu, kde jsou upraveny obdobné instituty (předstíraný převod) a jsou podrobené striktní justiční kontrole.

Pokud se jedná o trestní odpovědnost osoby, která podlehne provokaci a trestného činu se dopustí, vyplývá z judikatury Ústavního soudu (navazující na judikáty Evropského soudu pro lidská práva), že pokud policie iniciuje nebo podněcuje spáchání trestného činu, je takový postup v rozporu s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána, a je popřením práva na spravedlivý proces. Důkazy o vině pachatele trestného činu opatřené za těchto okolností jsou proti němu procesně nepoužitelné. Za trestný čin vyprovokovaný policií nelze jeho pachatele odsoudit.

Ve své judikatuře tak evropský soud pro lidská práva sice nevyklučuje zásah policie do jednání pachatelů trestných činů, avšak tento vstup policie musí mít charakter pasivního jednání, aby pachatele nepodněcovalo k realizaci toho, co sám nemá v úmyslu konat.

---

<sup>4</sup> Návrh zákona o Policii ČR předložený k mezi-resortnímu připomínkovému řízení, s. 43.

Na to navazuje i judikatura soudů ČR. V nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 22. 6. 2000, III. ÚS 597/99 se uvádí:

Jednání fyzické osoby nutno považovat za trestný čin, pakliže je za takové označeno zákonem (čl. 39 Listiny základních práv a svobod, č. 7 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Podmínky trestnosti jsou dány podmínkami trestní odpovědnosti, mezi něž patří i protiprávní jednání, následek, kauzální nexus a zavinění. Je nepřípustným porušením čl. 39 Listiny a čl. 7 odst. 1 Úmluvy, pakliže jednání státu se stává součástí skutkového děje, celé poslouposti úkonů, z nichž se trestní jednání skládá (např. provokace či iniciování trestného činu, jeho dokonání, apod.). Jinými slovy nepřípustný je takový zásah státu do skutkového děje, jenž ve své komplexnosti tvoří trestný čin, resp. takový podíl státu na jednání osoby, jehož důsledkem je trestní kvalifikace tohoto jednání.

Je tedy zřejmé, že zkouška spolehlivosti provedená vůči zkoušené osobě, u níž nejsou důvodné předpoklady, že by se trestného činu dopustila i bez přispění policie, nepovede sama o sobě k trestnímu stíhání takové osoby. V případě, že by byly dány poznatky o tom, že se daná osoba trestné činnosti dopouští nebo má jasný úmysl trestný čin spáchat, je na místě postupovat podle trestního řádu a řádně si opatřit důkaz použitelný u soudu.

Zkoušku spolehlivosti by tak bylo možno použít buď pouze pro vyvození důsledků v pracovněprávní rovině, nebo jako indicii, jež by mohla být využita jako důvod pro případné zahájení trestního řízení, pro něž by ovšem musely být získány navíc jiné důkazy o trestné činnosti zkoušené osoby.

Vzhledem k uvedenému požadujeme vypustit odstavec 8 a ani v důvodové zprávě neuvádět, že provedení zkoušky spolehlivosti může vést k zahájení trestního řízení.<sup>5</sup>

**Připomínka ze strany Českomoravské konfederace odborových svazů** poukazovala na následující:

„K tzv. zkoušce spolehlivosti nutno dodat, že takto definovaná je za hranicí trestního zákona i za hranicí základních práv a svobod. OS nesouhlasí se zavedením tohoto velmi problematického institutu z řady důvodů, zejména však pro jeho snadnou zneužitelnost. Jde jednoznačně o popření principu „presumpce řádného občana“ a tedy i policisty, o popření presumpce neviny policistů. Tento prvek by do policejních řad zavedl nedůvěru a nestabilitu a nadměrně by rozšířil oprávnění inspekce. Zcela scestné je i využití jiné osoby s jejím souhlasem pro provedení zkoušky způsobilosti. Ustanovení upravující Inspekci policie požadujeme ve smyslu uvedeného přepracovat.“<sup>6</sup>

**Stanovisko Ministerstva vnitra** deklarovalo:

„Obecně zpracovatel považuje tento institut za zcela legitimní, v ostatních demokratických státech mimochodem tento institut rovněž existuje (např. Velká Británie). Pochopitelně jeho provedení musí být vždy v souladu s ústavně

---

<sup>5</sup> Vypořádání připomínek k materiálu s názvem: Návrh zákona o Policii ČR, s. 19-21.

<sup>6</sup> tamtéž, s. 74.

zaručenými právy zkoušené osoby, resp. v souladu s judikaturou Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva.<sup>7</sup>

## Komentář autorů

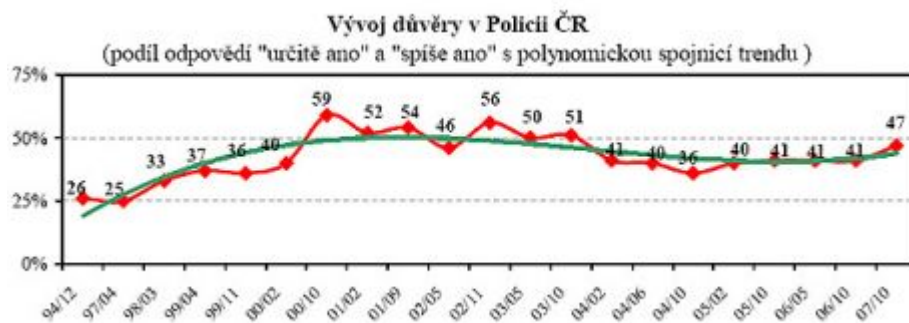
Autoři si dovolují tvrdit, že stejně jako stávající zákon,<sup>8</sup> který byl od dob svého vzniku devěťadvacetkrát novelizován a svou koncepcí a srozumitelností neodpovídá modernímu pojetí policejního sboru 21. století a policie jako služby veřejnosti, tak i řada aspektů policejní správy v Česku těmito kritériím neodpovídají.

Proto bylo nutné „tnout“ i do leckdy citlivých problematik policejní činnosti a pokusit se modernizovat sbor, stejně jako se to děje ve všech státech Evropské unie, resp. ve všech státech světa.<sup>9</sup> Tuto zodpovědnost na sebe vzala reforma Policie České republiky, která obsahuje následujících deset pilířů:

1. změny v působnosti a pravomocích Policie ČR, tedy tzv. odbřemenění policie;
2. Policie ČR jako partner dalších orgánů – změna v územním a organizačním členění;
3. racionalizace ekonomického postavení policie;
4. **zkvalitnění vnější i vnitřní kontroly;**
5. zefektivnění procesu vzdělávání policistů;
6. racionalizace práce s lidmi, problematika služebního zákona;
7. Projekt P 1000;
8. restrukturalizace neuniformované policie;
9. elektronizace policejní práce;
10. debyrokratické.<sup>10</sup>

Potřebu změn, a to i v oblasti kontroly výkonu služby, jejíž součástí **zkouška spolehlivosti** bez pochyby je, dokládá také řada národních i mezinárodních výzkumů, které cosi „nezdravého“ poměrně jasně dokladují. Jako první lze argumentovat s dlouhodobě velmi nízkou **důvěrou v policii**, která po mnoho let marně atakuje hranici 50 % (viz graf).<sup>11</sup>

Graf znázorňující vývoj důvěry občanů v Policii ČR mezi lety 1994 - 2007



Zdroj: <http://www.domaci.ihned.cz>

<sup>7</sup> Předkládací zpráva k návrhu zákona o Policii ČR, s. 15.

<sup>8</sup> Tedy zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

<sup>9</sup> Viz např.: BOHMAN, M. Policejní sbory ve vybraných zemích Evropské unie. Praha: MV ČR, 2008.

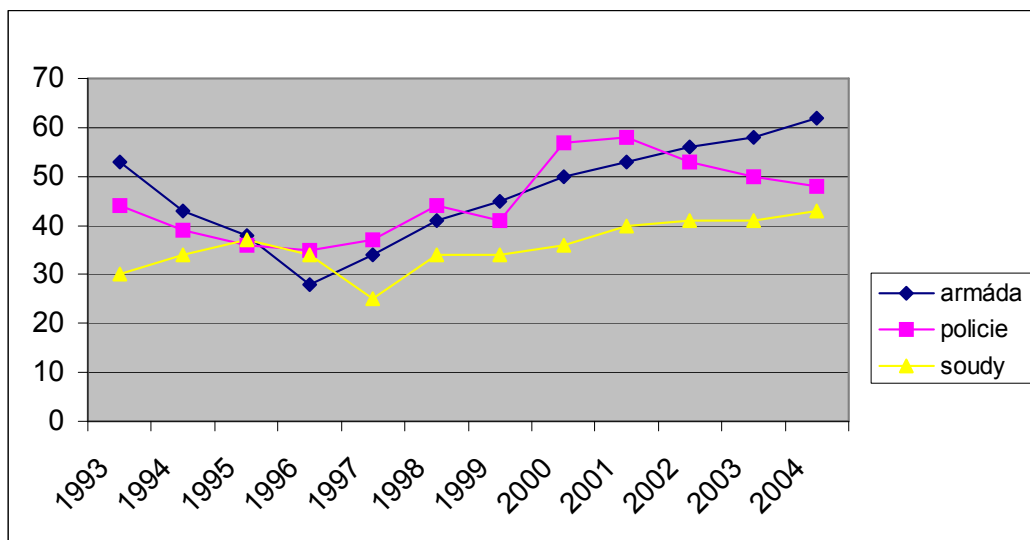
<sup>10</sup> Viz. *Důvodová zpráva k návrhu zákona o Policii České republiky*.

<sup>11</sup> Zdroj: <http://www.domaci.ihned.cz> (zpravodajský server Hospodářských novin)

Jako zajímavost lze jistě uvést, že v roce 2004 byl proveden průzkum důvěryhodnosti policií ve všech státech EU, ze kterého vyplývá, že průměrná důvěryhodnost policie jako instituce ve vybrané evropské pětadvacítce je 64 %.<sup>12</sup>

Na obranu Policie však nutno dodat, že důvěra české společnosti ve veřejné instituce obecně je velmi nízká (viz graf).

Graf znázorňuje, jaká je důvěra v armádu, policii a soudy v ČR (v %) <sup>13</sup>



Za tento nežádoucí stav může celkové společenské klima u české veřejnosti, ovlivněné zejména těmito faktory:

- reziduum z naší totalitní historie, kdy byly tyto orgány více či méně poplatné vládnoucí garnituře,
- v mnohých případech špatné zkušenosti občanů v každodenním kontaktu s nimi,
- a také medializované kauzy korupce a prorůstání struktur organizovaného zločinu do těchto institucí.

Posledně uváděný důvod lze opět dokladovat mezinárodním výzkumem, který se zabýval korupčním klimatem v zemích EU (provedla agentura GfK v roce 2006). V tomto výzkumu byla **policie označena jako druhé nejzkorumpovanější prostředí v ČR** (označilo ji tak 13% respondentů). Tento výsledek je nejen horší, než-li v zemích západní Evropy (4%), nýbrž i než v zemích Visegrádu (8%).

<sup>12</sup> Srov.: [http://www.europa.eu.int/com/public\\_opinion](http://www.europa.eu.int/com/public_opinion)

<sup>13</sup> Zdroj: CVVM (2004).

Tabulka znázorňuje zkorumpovanost jednotlivých institucí podle mínění občanů v jednotlivých zemích Evropské unie<sup>14</sup>

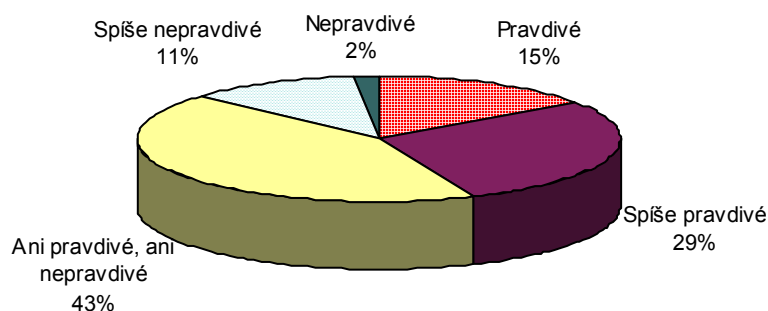
	Česká republika	Viszegrad	západní Evropa	ostatní státy střední a východní Evropy
vláda	12%	10%	17%	14%
zdravotnictví	5%	29%	6%	14%
podnikatelská sféra	7%	5%	22%	4%
soudnictví	6%	9%	4%	14%
úřady	21%	13%	9%	9%
politické strany	11%	7%	13%	7%
policie	13%	8%	4%	12%
celnice, celníci	5%	5%	5%	10%
ministerstva	7%	5%	6%	3%
školství	1%	1%	1%	4%
armáda	1%	0,3%	1%	2%
bankovnictví	0,3%	0,2%	1%	0,4%
neziskový sektor	0,5%	0,3%	1%	0,4%

Na jednu stranu lze s některými daty tohoto výzkumu polemizovat, a to zejména o míře zkorumpovanosti v oblastech, které nejsou tak otevřené jako policie a jsou tvořeny uzavřeným okruhem aktérů (zdravotnictví, armáda, podnikatelská sféra). Na druhou stranu však tato čísla přejít bez povšimnutí a nepokusit se o jejich vychýlení ku prospěchu policie.

Uvedme proto ještě jeden výzkum, který situaci hodnotí rovněž nepříznivě. Výzkum provedla agentura UNIVERSITAS a zkoumaly se v něm názory respondentů na pravdivost výroku, zda: „Je policistu dnes snadné uplatit?“. 44% respondentů označilo tento výrok jako pravdivý nebo spíše pravdivý.

Graf znázorňuje procentuální podíl odpovědí respondentů, kteří byli dotazováni na úplatnost policistů<sup>15</sup>

**Názor na pravdivost výroku "Policistu je dnes snadné uplatit"**



<sup>14</sup> Viz Materiál Ministerstva vnitra ČR „Reforma Policie České republiky a související problematiky vnitřní bezpečnosti.“, s. 36.

<sup>15</sup> Viz Materiál Ministerstva vnitra ČR „Reforma Policie České republiky a související problematiky vnitřní bezpečnosti.“, s. 36.

Výše uvedenými argumenty si dovolují autoři podložit svou domněnku, že v podstatě jakýkoli prvek, který zvýší kvalitu a tím i důvěryhodnost policejního sboru v očích veřejnosti, je možno považovat *a priori* za přípustný, ba vhodný. Přidáme-li k tomu fakt, že slušný a poctivý policista se zkoušky spolehlivosti jistě nemusí bát, pak s její aplikací do praxe nelze než souhlasit.

Přesto je však jakýmsi mottem této stati spíše navodit odbornou debatu o tomto institutu a podrobit jej konstruktivní kritice, která by vedla k jeho nejvhodnější a nejefektivnější aplikaci v praxi.

## Literatura

BOHMAN, M. Policejní sbory ve vybraných zemích Evropské unie. Praha: MV ČR, 2008.

Materiál Ministerstva vnitra „Reforma Policie České republiky a související problematiky vnitřní bezpečnosti.“

Návrh zákona o Policii ČR, předložený k resortnímu připomínkovému řízení.

Návrh zákona o Policii ČR, předložený k mezi-resortním připomínkovému řízení.

Návrh zákona o Policii ČR, stav podle stanoviska legislativní rady vlády („čistopis pro sněmovnu“).

Předkládací zpráva k návrhu zákona o Policii ČR.

Důvodová zpráva k návrhu zákona o Policii ČR.

Vypořádání připomínek k materiálu s názvem: Návrh zákona o Policii ČR.

<http://www.mvcr.cz/>

<http://www.langer.cz/public>

<http://www.domaci.ihned.cz> (zpravodajský server Hospodářských novin)

[http://www.europa.eu.int/com/public\\_opinion](http://www.europa.eu.int/com/public_opinion)

## RESUMÉ

Autoři v této stati, za použití citace materiálů vztahujících se k navrhovanému zákonu o Policii České republiky, zprostředkovávají částečný vhled do legislativní problematiky spojené s možným zavedením nového a diskutovaného oprávnění Inspekce provádět zkoušku spolehlivosti u policisty, zaměstnance policie, inspektora a zaměstnance inspekce.

**Klíčová slova** : Inspekce Ministerstva vnitra, Inspekce policie, Generální inspekce, zkouška spolehlivosti.